

**СЪВЕТ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

**Брюксел, 20 декември 2007 г.
(OR. en)**

**Междуинституционално досие:
2006/0129 (COD)**

**11486/3/07
REV 3**

**ENV 378
CODEC 757**

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно: ОБЩА ПОЗИЦИЯ приета от Съвета с оглед приемането на 20 декември 2007 г. Директива на Европейския парламент и на Съвета относно стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите и за изменение на Директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО, 86/280/ЕИО и 2000/60/ЕО

**ДИРЕКТИВА 2007/ .../ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ
И НА СЪВЕТА**

от

**за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на
политиката за водите и за изменение на Директиви 82/176/ЕИО,
83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО,
86/280/ЕИО и 2000/60/ЕО**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора²,

¹ ОВ С 97, 28.4.2007 г., стр. 3.

² Становище на Европейския парламент от 22 май 2007 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*), Обща позиция на Съвета от ... (все още непубликувана в *Официален вестник*) и Позиция на Европейския парламент от ... (все още непубликувана в *Официален вестник*).

като имат предвид, че:

- (1) Химическото замърсяване на повърхностните води представлява заплаха за водната среда с такива последици, като остра и хронична токсичност за водните организми, натрупвания в екосистемата, загуба на естествени местообитания и на биологично разнообразие, а също така и опасност за човешкото здраве. Приоритетно следва да се определят причините за замърсяването и да се вземат мерки срещу емисиите при източника им по най-ефективния от икономическа и екологична гледна точка начин.
- (2) В Решение № 1600/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юли 2002 г. за установяване на Шестата програма за действие на Общността за околната среда¹ се посочва, че околната среда, здравето и качеството на живот са ключови екологични приоритети на тази програма, като се подчертава по-специално необходимостта от установяване на по-конкретно законодателство в областта на политиката за водите.
- (3) Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действия на Общността в областта на политиката за водите² определя стратегия за борба със замърсяването на водите, като изисква понататъшни конкретни мерки за контрол върху замърсяването и стандарти за качество на околната среда (СКОС). Настоящата директива определя СКОС в съответствие с разпоредбите и целите на Директива 2000/60/ЕО.
- (4) В съответствие с член 4 от Директива 2000/60/ЕО, и по-специално параграф 1, буква а), държавите-членки следва да прилагат необходимите мерки в съответствие с член 16, параграфи 1 и 8 от същата директива с цел прогресивно намаляване на замърсяването с приоритетни вещества и пълното или поетапното прекратяване на емисии, зауствания и загуби на приоритетни опасни вещества.

¹ ОВ L 242, 10.9.2002 г., стр. 1.

² ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1. Директива, изменена с Решение 2455/2001/ЕО (ОВ L 331, 15.12.2001 г., стр. 1).

- (5) От 2000 г. досега са приети многобройни актове на Общността, които съставляват мерки за контрол на емисиите на отделни приоритетни вещества в съответствие с член 16 от Директива 2000/60/ЕО. Освен това много от мерките за опазване на околната среда попадат в обхвата на друго действащо законодателство на Общността. Ето защо приоритетно внимание следва да се отдели по-скоро на изпълнението и преразглеждането на съществуващите инструменти, отколкото въвеждането на нови мерки за контрол.
- (6) По отношение на мерките за контрол върху емисиите на приоритетни вещества от точкови и дифузни източници, посочени в член 16 от Директива 2000/60/ЕО, изглежда икономически по-ефективно и пропорционално, в допълнение към мерките за прилагане на други действащи законодателни актове на Общността, държавите-членки да включат, когато е необходимо, подходящи мерки за контрол съгласно член 10 от Директива 2000/60/ЕО в програмата от мерки, която следва да се разработи за всеки район на речен басейн в съответствие с член 11 от Директива 2000/60/ЕО.
- (7) В Решение № 2455/2001/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2001 г. за определяне на списък на приоритетните вещества в областта на политиката за водите и относно изменение на Директива 2000/60/ЕО¹ е посочен първият списък от 33 вещества или групи вещества, които са с приоритетно значение за действия на общностно равнище. Сред тези приоритетни вещества някои са определени като приоритетни опасни вещества, по отношение на които държавите-членки следва да прилагат необходимите мерки с цел пълно или поетапно прекратяване на емисиите, заустванията и загубите. Някои вещества бяха подложени на преглед и следва да бъдат класифицирани. Комисията следва да продължи прегледа на списъка с приоритетни вещества, като подрежда веществата според приоритетната нужда от действия спрямо тях, въз основа на съгласувани критерии, които посочват опасността за или посредством водната среда, в съответствие с графика, предвиден в член 16 от Директива 2000/60/ЕО, и да представи подходящите предложения.

¹ ОВ L 331, 15.12.2001 г., стр. 1.

- (8) От гледна точка на интереса на Общността и с цел да се регулира по-ефективно защитата на повърхностните води, е уместно да се определят СКОС за замърсителите, класифицирани като приоритетни вещества на общностно равнище, и да се остави на държавите-членки възможността да определят, когато е необходимо, правила на национално равнище за останалите замърсители, подчинени на прилагането съответните общностни правила. Въпреки това осем замърсители, които попадат в обхвата на Директива 86/280/ЕИО на Съвета от 12 юни 1986 г. относно граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на някои опасни вещества от списък I на приложението към Директива 76/464/ЕИО¹, и които съставляват част от групата вещества, за които държавите-членки следва да прилагат мерки с цел постигане на добро химическо състояние до 2015 г. съгласно членове 2 и 4 от Директива 2000/60/ЕО, не бяха включени в списъка на приоритетните вещества. Общите стандарти, определени за тези замърсители, обаче, се оказаха полезни, така че е уместно се запази тяхното регламентиране на общностно равнище.

¹ ОВ L 181, 4.7.1986 г., стр. 16. Директива, последно изменена с Директива 91/692/ЕИО (ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 48).

- (9) Следователно разпоредбите относно настоящите целеви показатели за качество на околната среда, установени в Директива 82/176/ЕИО на Съвета от 22 март 1982 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на живак от отрасъла на хлор-алкална електролиза¹, Директива 83/513/ЕИО на Съвета от 26 септември 1983 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на кадмий², Директива 84/156/ЕИО на Съвета от 8 март 1984 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за изхвърлянията на живак от други отрасли, освен този на хлор-алкалната електролиза³, Директива 84/491/ЕИО на Съвета от 9 октомври 1984 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на хексахлорциклохексан⁴ и Директива 86/280/ЕИО, стават излишни и следва да бъдат отменени.
- (10) Водната среда може да бъде засегната от химическо замърсяване както в краткосрочен, така и в дългосрочен план, и затова като база за определяне на стандартите за качество на околната среда следва да се използват данните както за острите, така и за хроничните последици от замърсяването. За да се гарантира необходимата степен на защита на водната среда и здравето на човека, следва да се определят СКОС изразени в годишни средни стойности, осигуряващи защита срещу дългосрочно излагане на въздействието на замърсяването, и максимално допустими концентрации за защита срещу краткосрочно излагане на такова въздействие.

¹ ОВ L 81, 27.3.1982 г., стр. 29. Директива, изменена с Директива 91/692/ЕИО.

² ОВ L 291, 24.10.1983 г., стр. 1. Директива, изменена с Директива 91/692/ЕИО.

³ ОВ L 74, 17.3.1984 г., стр. 49. Директива, изменена с Директива 91/692/ЕИО.

⁴ ОВ L 274, 17.10.1984 г., стр. 11. Директива, изменена с Директива 91/692/ЕИО.

- (11) В съответствие с правилата установени в Раздел 1.3.4 от Приложение V към Директива 2000/60/ЕО, когато се извършва мониторинг на съответствието със стандартите за качество на околната среда, включително тези, изразени като максимално допустими концентрации, държавите-членки могат да въведат статистически методи, като например изчисляване на процентна стойност, за определяне на отклоненията (крайни отклонения от средната стойност) и на неверните показания, с цел да осигурят приемлива степен на надеждност и точност. За да се гарантира сравнимост на извършвания от държавите-членки мониторинг, е уместно посредством процедурата по комитология да се предостави възможност за установяване на подробни правила за използване на подобни статистически методи.
- (12) Установяването на общностно ниво на стойности на СКОС следва, по отношение на по-голямата част от веществата, на този етап да се ограничи само до повърхностните води. Въпреки това по отношение на хексахлорбензена, хексахлорбутадиена и живака не е възможно да се осигури защита срещу косвени въздействия и вторично отравяне посредством СКОС на общностно ниво единствено за повърхностните води. Ето защо по отношение на тези три вещества е уместно на общностно равнище да се установят СКОС за флората и фауната. За да се даде възможност на държавите-членки да бъдат гъвкави в стратегията си за мониторинг, те следва да могат да извършват мониторинг и да прилагат тези СКОС спрямо флората и фауната, или да установят по-строги СКОС по отношение повърхностните води, осигуряващи същата степен на защита.

- (13) Освен това държавите-членки следва да могат да въвеждат СКОС за седименти и/или флора и фауна на национално равнище и да прилагат тези СКОС вместо СКОС за водите, установени в настоящата Директива. Такива СКОС следва да се установяват посредством прозрачна процедура, включваща нотифициране на Комисията и другите държави-членки с цел да се гарантира степен на защита, еквивалентна на установените на общностно равнище СКОС за водите. Комисията следва да обобщи тези нотификации в докладите си относно изпълнението на Директива 2000/60/ЕО. Наред с това, тъй като седиментите, флората и фауната остават важна матрица за мониторинг на определени вещества от държавите-членки, за да се оцени дългосрочното въздействие на антропогенната дейност и тенденциите в тази област, държавите-членки следва да предприемат мерки, при условията на член 4 от Директива 2000/60/ЕО, с цел гарантиране, че съществуващите нива на замърсяване на флората и фауната, и седиментите няма да се увеличат значително.
- (14) Държавите-членки следва да спазват Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 г. за качеството на водите, предназначени за консумация от човека¹, и да управляват повърхностните водни тела, използвани за черпене на питейна вода, в съответствие с член 7 от Директива 2000/60/ЕО. Затова настоящата директива следва да се изпълнява, без да се засягат онези изисквания, които може да изискват по-строги стандарти.
- (15) В близост до мястото на заустване от точкови източници концентрациите от замърсители са обикновено по-високи в сравнение с концентрации в заобикалящите води. Затова държавите-членки следва да могат да използват зони на смесване, доколкото това не засяга спазването на съответните СКОС в останалата част от повърхностното водно тяло. Зоните на смесване следва да бъдат ограничени в близост до точката на заустване и да бъдат пропорционални.

¹ ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 32. Директива последно изменена с Акта за присъединяване от 2005 г.

- (16) Необходимо е да се проверява съобразяването с целите за пълно или поетапно прекратяване и за намаляване на замърсяването, както е посочено в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2000/60/ЕО, и да се осигури прозрачност на оценката за изпълнение на тези задължения, по-специално по отношение на отчитането на произтичащи от дейността на човека значителни и незначителни емисии, зауствания и загуби. Освен това графикът за пълно или поетапно прекратяване и за намаляване на замърсяването може само да се свързва с инвентаризация. Следва да съществува и възможност за оценка на прилагането на член 4, параграфи 4—7 от Директива 2000/60/ЕО. Необходим е и подходящ инструмент за измерване на загубите от вещества, които настъпват по естествен път или са резултат на природни процеси, като в този случай пълното или поетапно прекратяване на замърсяването от всички потенциални източници е невъзможно. За да отговори на тези потребности, всяка държава-членка следва да изготви инвентаризация на емисиите, заустванията и загубите за всеки район на речен басейн или част от район на речен басейн, който се намира на нейна територия.
- (17) За да се избегне дублиране на усилията при изготвянето на тези инвентаризации и да се осигури съгласуваност на инвентаризациите с други съществуващи инструменти в областта на защитата на повърхностните води, държавите-членки следва да използват информацията, събрана съгласно Директива 2000/60/ЕО и Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители¹.

¹ ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 1.

- (18) С оглед по-добро отчитане на техните потребности, държавите-членки следва да имат възможността да изберат подходящ едногодишен референтен период за измерване на основните елементи, които фигурират в инвентаризацията. При все това следва да се отчита фактът, че загубите вследствие употребата на пестициди може да варират значително от година на година поради различните дози на приложение, дължащи се например на разлика в климатичните условия. Следователно по отношение на някои вещества, за които се прилагат разпоредбите на Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита¹, държавите членки следва да могат да изберат 3-годишен референтен период за тези вещества.
- (19) За да се оптимизира използването на инвентаризациите, е уместно да се определи краен срок за проверка от страна на Комисията на осъществения напредък по отношение на емисиите, заустванията и загубите за изпълнение на целите, установени в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2000/60/ЕО, при условията на член 4, параграф 4 и параграф 5 от същата директива.
- (20) Няколко държави-членки са засегнати от замърсяване, чийто източник се намира извън пределите на националната им юрисдикция. Затова е уместно да се поясни, че дадена държава-членка няма да е в нарушение на своите задължения по настоящата Директива, ако в резултат на трансгранично замърсяване е надхвърлена стойността на даден СКОС, при условие, че са спазени определени условия, и че са приложени, ако е уместно, съответните разпоредби на Директива 2000/60/ЕО.
- (21) На основата на доклади от държавите-членки Комисията следва да разгледа нуждата от допълнителни конкретни общностни мерки, и ако е уместно, да внесе съответните предложения.

¹ ОВ L 230, 19.8.1991 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2007/50/ЕО на Комисията (ОВ L 202, 3.8.2007 г., стр. 15).

- (22) Критериите за установяване на веществата, които са устойчиви, биоакмулативни и токсични, както и вещества с друго подобно въздействие, и по-специално на изключително устойчивите и изключително биоакмулативни вещества, посочени в Директива 2000/60/ЕО, са установени в Документа за техническо ръководство за оценка на риска в подкрепа на Директива 93/67/ЕИО на Комисията от 20 юли 1993 г. относно принципите за оценка на рисковете за хората и околната среда от вещества, нотифицирани в съответствие с Директива 67/548/ЕИО на Съвета¹, Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията от 28 юни 1994 г. за установяване на принципите за оценка на рисковете за хората и околната среда от съществуващи вещества в съответствие с Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета² и Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно пускането на пазара на биоциди³. За да се осигури съгласуваност на законодателството на Общността, към подлежащите на преглед съгласно Решение № 2455/2001/ЕО вещества следва да се прилагат само тези критерии, а Приложение X към Директива 2000/60/ЕО следва да бъде съответно заменено.
- (23) Задълженията, установени с директивите, изброени в приложение IX към Директива 2000/60/ЕО, вече са включени в Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването⁴ и в Директива 2000/60/ЕО, като се гарантира поне равностойна степен на защита ако СКОС са запазени или са ревизирани. За да се гарантира последователност на подхода към химическото замърсяване на повърхностните води, както и за да се внесе яснота и да се опрости съществуващото в тази област законодателство на Общността, е уместно да се отменят съгласно Директива 2000/60/ЕО считано от 22 декември 2012 г., Директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО и 86/280/ЕИО.

¹ ОВ L 227, 8.9.1993 г., стр. 9.

² ОВ L 161, 29.6.1994 г., стр. 3.

³ ОВ L 123, 24.4.1998 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26.

- (24) Бяха взети под внимание посочените в Директива 2000/60/ЕО препоръки и по-специално препоръките на Научния комитет по токсичност, екотоксичност и околна среда.
- (25) В съответствие с параграф 34 от Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество¹ държавите-членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността свои собствени таблици, илюстриращи, доколкото е възможно, съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране и да ги направят обществено достояние.
- (26) Тъй като целта на настоящата директива, а именно постигането на добро химическо състояние на повърхностните води чрез установяване на СКОС за приоритетни вещества и някои други замърсители не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и , предвид необходимостта от поддържане на еднаква степен на защита на повърхностните води в цялата Общност, следователно може да бъде осъществена по-успешно на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (27) Необходимите за изпълнение на настоящата директива мерки следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията².

¹ ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1..

² ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

- (28) По-специално, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да измени точка 3 от част Б на приложение I. Тъй като тази мярка е от общ характер и е предназначена да измени несъществени елементи от тази директива или да я допълни чрез добавяне на нови несъществени елементи, то тя трябва да бъде приета в съответствие с процедурата на регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение № 1999/468/ЕО,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет

С оглед постигане на добро химическо състояние на повърхностните води и в съответствие с разпоредбите и целите на член 4 от Директива 2000/60/ЕО, настоящата директива определя стандарти за качество на околната среда (СКОС) за приоритетни вещества и някои други замърсители, както е предвидено в член 16 от Директива 2000/60/ЕО.

Член 2

Дефиниции

Дефинициите, установени в Директива 2000/60/ЕО, се прилагат за целите на настоящата директива.

Член 3

Стандарти за качество на околната среда

1. В съответствие с член 1 от настоящата директива и член 4 от Директива 2000/60/ЕО, държавите-членки прилагат СКОС, установени в част А от приложение I към настоящата директива за повърхностните водни тела.

Държавите-членки прилагат СКОС за повърхностните водни тела в съответствие с изискванията, установени в приложение I, част Б.

2. При определени категории повърхностни води държавите-членки могат да изберат да приложат СКОС за седиментите и/или флората и фауната вместо тези, установени в приложение I, част А. Държавите-членки, които прилагат тази опция:
 - а) прилагат, за живака и неговите съединения, СКОС от 20 $\mu\text{g}/\text{kg}$, и/или за хексахлорбензена, СКОС от 10 $\mu\text{g}/\text{kg}$ и/или за хексахлорбутадиен СКОС от 55 $\mu\text{g}/\text{kg}$, като тези СКОС са за тъканите (мокро тегло) и се подбира най-подходящия индикатор сред рибите, мекотелите, ракообразните и друга флора и фауна;
 - б) установяват и прилагат СКОС различни от споменатите в буква а) за седименти и/или флората и фауната по отношение на определени вещества. Тези СКОС осигуряват най-малко същото ниво на защита като СКОС за водите, посочени в приложение I, част А;

- в) определят, за веществата, посочени в букви а) и б), честотата на мониторинга на флората и фауната и/или седиментите. При все това, мониторинга се осъществява най-малко веднъж годишно, освен ако техническите знания и експертната преценка не оправдават друг интервал; както и
- г) чрез Комитета, посочен в член 21 от Директива 2000/60/ЕО, нотифицират Комисията и другите държави-членки относно веществата, за които са установени СКОС в съответствие с буква б), причините и основанията за използването на този подход, установените алтернативни СКОС, включително данните и методологията, посредством която са получени, категориите повърхностни води, към които ще се прилагат и честотата на планирания мониторинг, наред с обосновка за тази честота.

Комисията включва резюме на нотификациите съгласно буква г) по-горе и бележка (viii) към приложение I, част А, в докладите, публикувани в съответствие с член 18 от Директива 2000/60/ЕО.

3. Държавите-членки подготвят дългосрочен анализ на тенденциите на концентрациите на онези приоритетни вещества, изброени в приложение I, част А, които са склонни към натрупване в седиментите и/или във флората и фауната (като обръщат специално внимание на веществата, обозначени с номера 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 и 30) на основата на мониторинг на състоянието на водите, извършван в съответствие с член 8 от Директива 2000/60/ЕО. Те вземат мерки, целящи гарантиране, при условията на член 4 от Директива 2000/60/ЕО, че такива концентрации не се повишават в значителна степен в седиментите и/или в съответната флора и фауна.

Държавите-членки определят честотата на мониторинга в седиментите и/или флората и фауната, така че да предоставят достатъчно данни за надежден дългосрочен анализ на тенденциите. Като насока, мониторинга следва да се извършва на всеки три години, освен ако техническите знания и експертната преценка не оправдават друг интервал.

4. Комисията проучва научно-техническия напредък, в това число заключенията от оценките на риска, посочени в член 16, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2000/60/ЕО, както и на информацията от регистрацията на вещества, публично достъпна в съответствие с член 119 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, и, ако е необходимо, предлага преразглеждане СКОС, установени в част А от приложение I към настоящата директива в съответствие с процедурата, установена в член 251 от Договора, съгласно графика, предвиден в член 16, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО.
5. Точка 3 от част Б от приложение I към настоящата директива може да бъде изменена в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение № 1999/468/ЕО.

Член 4

Зони на смесване

1. Държавите-членки могат да определят зони на смесване, прилежащи към точките на заустване. Концентрациите на един или повече замърсители в тези зони на смесване могат да превишават съответните СКОС, ако не засягат съответствието на останалата част от повърхностното водно тяло с тези стандарти.

2. Държавите-членки, които определят зони на смесване, включват описание на подходите и методологиите, използвани за определянето на такива зони, в плановете за управление на речните басейни, изготвени съгласно член 13 от Директива 2000/60/ЕО.
3. Държавите-членки, които определят зони на смесване, осигуряват, че обхватът на всяка една такава зона е:
 - а) ограничен в непосредствена близост до точката на заустване;
 - б) пропорционален, като се имат предвид концентрациите на замърсители в точката на заустване и условията за изхвърляне на замърсители, съдържащи се в предишни регламенти, като например разрешителни и/или позволителни, посочени в член 11, алинея 3, буква ж) от Директива 2000/60/ЕО, както и всяко друго приложимо общностно законодателство, в съответствие с прилагането на най-добрите налични техники, и на член 10 от Директива 2000/60/ЕО, и по-специално след преразглеждане на тези предишни регламенти.

Член 5

Инвентаризация на емисиите, заустванията и загубите

1. Въз основа на събраната информация съгласно членове 5 и 8 от Директива 2000/60/ЕО и Регламент (ЕО) № 166/2006, държавите-членки изготвят инвентаризация на емисиите, заустванията и загубите на всички приоритетни вещества и замърсители, изброени в част А от приложение I към настоящата директива, за всеки район на речен басейн или участък от речен басейн, намиращ се в рамките на тяхна територия.

2. Референтният период за оценка на стойностите на замърсяване, който следва да се впише в инвентаризацията, посочена в параграф 1, е една година между 2008—2010 г.

Все пак, що се отнася до приоритетните вещества или замърсители, посочени в Директива 91/414/ЕИО, данните могат да се изчисляват като средна стойност за годините 2008, 2009 и 2010.

3. Държавите-членки предоставят на Комисията инвентаризациите, създадени по силата на параграф 1 от настоящия член, включително съответните референтни периоди, в съответствие с изискванията за докладване, посочени в член 15, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО.

4. Държавите-членки актуализират инвентаризациите си в рамките на прегледа на анализите, посочени в член 5, параграф 2 от Директива 2000/60/ЕО.

Референтният период за определяне на стойностите в актуализираните инвентаризации е годината, предшестваща завършването на анализа. За приоритетни вещества или замърсители, обхванати от Директива 91/414/ЕИО, данните могат да се изчисляват като средна стойност от трите години, преди завършването на анализа.

Държавите-членки публикуват актуализираните инвентаризации в своите актуализирани планове за управление на речните басейни, както е посочено в член 13, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО.

5. В срок до 2025 г. Комисията проверява дали емисиите, заустванията и загубите, отразени в инвентаризациите, напредват към постигане на целите за намаляване или прекратяване, предвидени в член 4, параграф 1, буква а), точка iv) от Директива 2000/60/ЕО, съгласно член 4, параграфи 4 и 5 от тази директива.

Член 6
Трансгранично замърсяване

1. Държава-членка не нарушава задълженията си по настоящата директива в резултат на превишаването на определен СКОС, ако е в състояние да демонстрира, че:
 - а) превишаването се дължи на източник на замърсяване, намиращ се извън нейната национална юрисдикция;
 - б) в резултат на това трансгранично замърсяване тя не е могла да предприеме ефективни мерки за придържане към съответния СКОС; както и
 - в) тя е приложила механизмите за координация, предвидени в член 3 от Директива 2000/60/ЕО, и ако е уместно се е възползвала от разпоредбата на член 4, параграфи 4, 5 и 6 от тази Директива за тези водни тела, засегнати от трансгранично замърсяване.

2. Държавите-членки използват предвидения в член 12 от Директива 2000/60/ЕО механизъм за предоставяне на Комисията на нужната информация при обстоятелствата, посочени в параграф 1 на настоящия член, и на резюме на мерките, предприети във връзка с трансграничното замърсяване в рамките на плана за управление на съответния речен басейн, в съответствие с изискванията за докладване, предвидени в член 15, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО.

Член 7
Преразглеждане

Въз основа на докладите на държавите-членки, в това число докладите в съответствие с член 12 от Директива 2000/60/ЕО, и по-специално тези от тях относно трансграничното замърсяване, Комисията преразглежда необходимостта от допълнителни конкретни мерки на общностно равнище, като например контрол върху емисиите. Тя докладва заключенията си на Европейския парламент и на Съвета в контекста на изготвяния в съответствие с член 18, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО доклад, придружен при необходимост от съответните предложения.

Член 8
Изменение на Директива 2000/60/ЕО

Приложение X към Директива 2000/60/ЕО се заменя с текста, съдържащ се в приложение II към настоящата директива.

Член 9
Изменение на Директиви 82/176/ЕИО,
83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО и 86/280/ЕИО

1. Приложение II към Директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО и 84/491/ЕИО съответно се заличава.
2. Рубрика Б в раздели от I до XI от приложение II към Директива 86/280/ЕИО се заличава.

Член 10

Отмяна на Директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО и 86/280/ЕИО

1. Директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО и 86/280/ЕИО се отменят, считано от 22 декември 2012 г.
2. До 22 декември 2012 г. държавите-членки могат да осъществяват мониторинг и докладване в съответствие с членове 5, 8 и 15 от Директива 2000/60/ЕО, вместо да ги извършват в съответствие с директивите, посочени в параграф 1 от настоящия член.

Член 11

Транспониране

1. Държавите-членки привеждат в действие необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за изпълнение на настоящата директива до... *

Когато държавите-членки приемат тези мерки, те съдържат позоваване на настоящата директива или да са придружени от такова позоваване при официалното им публикуване. Държавите-членки определят условията и реда на това позоваване.
2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

* ОВ: 18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива.

Член 12
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след датата на публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 13
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СТАНДАРТИ ЗА КАЧЕСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА НА ПРИОРИТЕТНИ ВЕЩЕСТВА И НЯКОИ ДРУГИ ЗАМЪРСИТЕЛИ

ЧАСТ А: СТАНДАРТИ ЗА КАЧЕСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА (СКОС)

СГС: средна годишна стойност;

МДК: максимално допустима концентрация.

Единица мярка: [µg/l]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ⁱ	СГС— СКОС ⁱ Вътрешни повърхностни и води ⁱⁱ	СГС— СКОС ⁱ Други повърхностни води	МДК— СКОС ⁱⁱⁱ Вътрешни повърхностни води ⁱⁱ	МДК— СКОС ⁱⁱⁱ Други повърхностни води
(1)	Алахлор	15972-60-8	0.3	0.3	0.7	0.7
(2)	Антрацен	120-12-7	0.1	0.1	0.4	0.4
(3)	Антразин	1912-24-9	0.6	0.6	2.0	2.0
(4)	Бензен	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Бромиран дифенилетер ^{iv}	32534-81-9	0.0005	0.0002	не се прилага	не се прилага

¹ CAS: Служба за химически реферати.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ⁱ	СГС— СКОС ⁱ Вътрешни повърхностни и води ⁱⁱ	СГС— СКОС ⁱ Други повърхностни води	МДК— СКОС ⁱⁱⁱ Вътрешни повърхностни води ⁱⁱ	МДК— СКОС ⁱⁱⁱ Други повърхностни води
(6)	Кадмий и неговите съединения (в зависимост от класовете твърдостта на водата) ^v	7440-43-9	≤ 0,08 (Клас 1) 0,08 (Клас 2) 0,09 (Клас 3) 0,15 (Клас 4) 0,25 (Клас 5)	0.2	≤ 0,45 (Клас 1) 0,45 (Клас 2) 0,6 (Клас 3) 0,9 (Клас 4) 1,5 (Клас 5)	
(6a)	тетрахлорметан ^{vi}	56-23-5	12	12	не се прилага	не се прилага
(7)	C10-13 Хлороалкан	85535-84-8	0.4	0.4	1.4	1.4
(8)	Хлорфенвинфос	470-90-6	0.1	0.1	0.3	0.3
(9)	Хлорпирифос (Хлорпирифос-етил)	2921-88-2	0.03	0.03	0.1	0.1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ⁱ	СГС— СКОС ⁱ Вътрешни повърхностни води ⁱⁱ	СГС— СКОС ⁱ Други повърхностни води	МДК— СКОС ⁱⁱⁱ Вътрешни повърхностни води ⁱⁱ	МДК— СКОС ⁱⁱⁱ Други повърхностни води
(9a)	Циклодиен пестициди: Алдрин ^{vi} Диелдрин ^{vi} Ендрин ^{vi} Изодрин ^{vi}	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma=0.01$	$\Sigma=0.005$	не се прилага	не се прилага
(9б)	Общо ДДТ ^{vii, vi}	няма	0.025	0.025	не се прилага	не се прилага
	пара-пара ДДТ ^{vi}	50-29-3	0.01	0.01	не се прилага	не се прилага
(10)	1,2-дихлоретан	107-06-2	10	10	не се прилага	не се прилага
(11)	Дихлорметан	75-09-2	20	20	не се прилага	не се прилага

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ⁱ	СГС— СКОС ⁱ Вътрешни повърхностни и води ⁱⁱ	СГС— СКОС ⁱ Други повърхностни води	МДК— СКОС ⁱⁱⁱ Вътрешни повърхностни води ⁱⁱ	МДК— СКОС ⁱⁱⁱ Други повърхностни води
(12)	Ди(2-етилхексил)-фталат (DEHP)	117-81-7	1.3	1.3	не се прилага	не се прилага
(13)	Диурон	330-54-1	0.2	0.2	1.8	1.8
(14)	Ендосулфан	115-29-7	0.005	0.0005	0.01	0.004
(15)	Флуорантен	206-44-0	0.1	0.1	1	1
(16)	Хексахлорбензен	118-74-1	0.01 ^{viii}	0.0 ^{viii}	0.05	0.05
(17)	Хексахлорбугадиен	87-68-3	0.1 ^{viii}	0.1 ^{viii}	0.6	0.6
(18)	Хексахлороциклохексан	608-73-1	0.02	0.002	0.04	0.02
(19)	Изопротурон	34123-59-6	0.3	0.3	1.0	1.0
(20)	Олово и неговите съединения	7439-92-1	7.2	7.2	не се прилага	не се прилага

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ⁱ	СГС— СКОС ⁱ Вътрешни повърхностни води ⁱⁱ	СГС— СКОС ⁱ Други повърхностни води	МДК— СКОС ⁱⁱⁱ Вътрешни повърхностни води ⁱⁱ	МДК— СКОС ⁱⁱⁱ Други повърхностни води
(21)	Живак и неговите съединения	7439-97-6	0.05 ^{viii}	0.05 ^{viii}	0.07	0.07
(22)	Нафталин	91-20-3	2.4	1.2	не се прилага	не се прилага
(23)	Никел и неговите съединения	7440-02-0	20	20	не се прилага	не се прилага
(24)	Нонилфенол(4-нонилфенол)	104-40-5	0.3	0.3	2.0	2.0
(25)	Октилфенол((4-(1,1',3,3'-тетраметилбутил)-фенол))	140-66-9	0.1	0.01	не се прилага	не се прилага
(26)	Пентахлорбензен	608-93-5	0.007	0.0007	не се прилага	не се прилага
(27)	Пентахлорфенол	87-86-5	0.4	0.4	1	1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ⁱ	СГС— СКОС ⁱ Вътрешни повърхностни води ⁱⁱ	СГС— СКОС ⁱ Други повърхностни води	МДК— СКОС ⁱⁱⁱ Вътрешни повърхностни води ⁱⁱ	МДК— СКОС ⁱⁱⁱ Други повърхностни води
(28)	Полициклични ароматни въглеводороди (РАН) ^{ix}	не се прилага	не се прилага	не се прилага	не се прилага	не се прилага
	Бензо(а)пирен	50-32-8	0.05	0.05	0.1	0.1
	Бензо(б)флуорантен	205-99-2	Σ=0.03	Σ=0.03	не се прилага	не се прилага
	Бензо(к)флуорантен	207-08-9				
	Бензо(г,х,и)перилен	191-24-2	Σ=0.002	Σ=0.002	не се прилага	не се прилага
	Индено(1,2,3-сd)-пирен	193-39-5				
(29)	Симазин	122-34-9	1	1	4	4
(29а)	Тетрахлоретилени ^{vi}	127-18-4	10	10	не се прилага	не се прилага
(29б)	Трихлоретилен ^{vi}	79-01-6	10	10	не се прилага	не се прилага

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
№	Наименование на веществото	номер по CAS ⁱ	СГС—СКОС ⁱ Вътрешни повърхностни води ⁱⁱ	СГС—СКОС ⁱ Други повърхностни води	МДК—СКОС ⁱⁱⁱ Вътрешни повърхностни води ⁱⁱ	МДК—СКОС ⁱⁱⁱ Други повърхностни води
(30)	Съединения на трибутилтинкалай (Трибутилтинкалай катион)	36643-28-4	0.0002	0.0002	0.0015	0.0015
(31)	Трихлоробензол и	12002-48-1	0.4	0.4	не се прилага	не се прилага
(32)	Трихлорометан	67-66-3	2.5	2.5	не се прилага	не се прилага
(33)	Трифлуралин	1582-09-8	0.03	0.03	не се прилага	не се прилага

-
- i Този показател е изразеният като средна годишна стойност СКОС (СГС—СКОС). Ако не е упоменато друго, той се прилага за цялата концентрация на всички изомери.
- ii Вътрешните повърхностни води обхващат реки, езера и подобни изкуствени или силно изменени водни тела.
- iii Този показател е изразеният като максимално допустима концентрация стандарт за качество на околната среда (МДК—СКОС). Когато за МДК—СКОС е обозначено „не се прилага“, стойностите за СГС—СКОС се считат защитни срещу краткосрочни големи замърсявания при продължителни заувствания, тъй като те са значително по-ниски от стойностите, получени на база „остра токсичност“.
- iv За групата приоритетни вещества, ообхванати от „броминирани дифенилетири“ (№5), изброени в Решение 2455/2001/ЕО, е установен СКОС само за номера на еднородни вещества 28, 47, 99, 100, 153 and 154.

- v За кадмий и неговите съединения (№ 6) стойностите на СКОС варират значително в зависимост от твърдостта на водата, определена в пет класа (Клас 1: <40 mg CaCO₃/l, Клас 2: 40 до <50 mg CaCO₃/l, Клас 3: 50 до <100 mg CaCO₃/l, Клас 4: 100 до <200 mg CaCO₃/l, Клас 5: ≥200 mg CaCO₃/l).
- vi Това вещество не е приоритетно, а е един от другите замърсители за които СКОС са идентични на предвидените в законодателството, прилагано преди влизането в сила на настоящата директива.
- vii Общо ДДТ включва сбора от изомери 1,1,1- трихлоро-2,2 bis (p-хлорофенил) етан (CAS номер 50-29-3; ЕС номер 200-024-3); 1,1,1-трихлоро-2 (o-хлорофенил)-2-(p-хлорофенил) етан (CAS номер 789-02-6; ЕС номер 212-332-5); 1,1-дихлоро-2,2 bis (p-хлорофенил) етилен (CAS номер 72-55-9; ЕС номер 200-784-6); и 1,1-дихлоро-2,2 bis (p-хлорофенил) етан (CAS номер 72 54-8; ЕС номер 200-783-0);
- viii Ако държавите-членки не прилагат СКОС за флората и фауната, те въвеждат по-строги СКОС за водите, за да постигнат същото ниво на защита като СКОС за флората и фауната, установени в член 3, параграф 2. Посредством Комитета, посочен в член 21 от Директива 2000/60/ЕО, те нотифицират Комисията и другите държави-членки относно причините и основанията за използването на този подход, установените алтернативни СКОС за водите, включително данните и методологията, посредством които са получени, както и категориите повърхностни води, към които се прилагат.
- ix За групата приоритетни вещества от „полиароматни въглеводороди“ (РАН) (№ 28), следва да се прилага всеки отделен СКОС, т.е. трябва да се спазват СКОС за бензо(а)пирен, СКОС за сбора от бензо(б)флуорантен и бензо(к)флуорантен и СКОС за сбора от бензо(г,х,и)перилен и индено(1,2,3-сd).

ЧАСТ Б: ПРИЛАГАНЕ НА СКОС, УСТАНОВЕНИ В ЧАСТ А

1. Колони 4 и 5 от таблицата: За всяко дадено повърхностно водно тяло, прилагане на СГС—СКОС означава, че за всеки представителен пункт за мониторинг в рамките на водното тяло, средноаритметична стойност на концентрациите, измерени през различни периоди на годината, не превишава стойността, установена в стандарта.

Изчисляването на средноаритметичната стойност и използваният аналитичен метод трябва да са в съответствие с Решение .../... на Комисията от* за приемане на технически спецификации за химически мониторинг и качество на аналитичните резултати в съответствие с Директива 2006/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹ включително как да се прилага СКОС, когато не съществува съответен аналитичен метод, който да отговаря на минималните критерии за резултати.

2. Колони 6 и 7 от таблицата: За всяко дадено повърхностно водно тяло, прилагане на МДК —СКОС означава, че концентрациите, измерени във всеки представителен пункт за мониторинг на водното тяло, не превишават стойността, установена в стандарта.

* Бележка към ОВ: моля въведете номер и дата на това решение.
1 ОВ L

Въпреки това, в съответствие с раздел 1.3.4 от приложение V към Директива 2000/60/ЕО, държавите-членки могат да използват статистически методи, като например изчисляване на процентната стойност, за да си осигурят приемливо ниво на надеждност и точност при определяне на съответствието с МДК—СКОС. В такъв случай тези статистически методи отговарят на подробните правила, изложени в съответствие с процедурата, посочена в член 21, параграф 2 от Директива 2000/60/ЕО.

3. С изключение на кадмий, олово, живак и никел (по-нататък наричани „метали“), СКОС, установени в настоящото приложение, се изразяват като общи концентрации в цялата водната проба. Що се отнася до металите, СКОС се отнасят до концентрацията на разтворени вещества, т.е. разтворената фаза на водната проба, получена чрез филтриране през филтър с диаметър на порите 0.45 µm или чрез всяка друга еквивалентна предварителна обработка.

При оценка на резултатите от мониторинга по отношение на СКОС държавите-членки могат да вземат предвид:

- а) естествените фонове концентрации за метали и техните съединения, ако те пречат за постигане на съответствие със стойностите на СКОС; както и
- б) твърдостта, рН или други параметри за качество, които оказват влияние върху бионаличността на металите.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Приложение X към Директива 2000/60/ЕО се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ X
СПИСЪК НА ПРИОРИТЕТНИТЕ ВЕЩЕСТВА В
ОБЛАСТТА НА ПОЛИТИКАТА ЗА ВОДИТЕ

Номер	номер по CAS ¹	ЕС номер ²	Име на приоритетното вещество*	Определено като приоритетно опасно вещество
(1)	15972-60-8	240-110-8	Алахлор	
(2)	120-12-7	204-371-1	Антрацен	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Антразин	
(4)	71-43-2	200-753-7	Бензен	
(5)	не се прилага	не се прилага	Бромиран дифенилестер**	X ***
	32534-81-9	не се прилага	Пентабромодифенилестер (номера на еднородни вещества 28, 47, 99, 100, 153 and 154)*	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Кадмий и неговите съединения	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Хлороалкани, C ₁₀₋₁₃ **	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Хлорфенвинфос	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Хлорпирифос(Хлорпирифос-етил)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-дихлоретан	

¹ CAS: Служба за химически реферати.

² ЕС номер: Списък на Европейската инвентаризация на наличните търговски химически вещества (EINECS) или списък на оповестените химически вещества (ELINCS).

Номер	номер по CAS ¹	ЕС номер ²	Име на приоритетното вещество*	Определено като приоритетно опасно вещество
(11)	75-09-2	200-838-9	Дихлорметан	
(12)	117-81-7	204-211-0	Ди(2-етилхексил)-фталат (ДЕНП)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Диурон (Diuron)	
(14)	115-29-7	204-079-4	Ендосулфан	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Флуорантен ****	
(16)	118-74-1	204-273-9	Хексахлорбензен	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Хексахлоробутадиен	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Хексахлороциклохексан	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Изопротурон	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Олово и неговите съединения	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Живак и неговите съединения	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Нафталин	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Никел и неговите съединения	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Нонилфенол	X
	104-40-5	203-199-4	(4-нонилфенол)	X

Номер	номер по CAS ¹	ЕС номер ²	Име на приоритетното вещество*	Определено като приоритетно опасно вещество
(25)	1806-26-4	217-302-5	Октилфенол	
	140-66-9	не се прилага	(4-(1,1',3,3'-тетраметилбутил)-фенол)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Пентахлоробензен	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Пентахлорфенол	
(28)	не се прилага	не се прилага	Полициклични ароматни въглеводороди	X
	50-32-8	200-028-5	(Бензо(а)пирен)	X
	205-99-2	205-911-9	(Бензо(б)флуорантен)	X
	191-24-2	205-883-8	(Бензо(г,х,и)перилен)	X
	207-08-9	205-916-6	(Бензо(к)флуорантен)	X
	193-39-5	205-893-2	(Индено(1,2,3-сд)пирен)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Симазин	
(30)	не се прилага	не се прилага	Съединения на трибутилтинкалай	X
	36643-28-4	не се прилага	Трибутилтинкалай катион	X

Номер	номер по CAS ¹	ЕС номер ²	Име на приоритетното вещество*	Определено като приоритетно опасно вещество
(31)	12002-48-1	234-413-4	Трихлоробензени	
(32)	67-66-3	200-663-8	Трихлорометан (хлороформ)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Трифлуралин	

* Когато са селектирани групите вещества, типичният представител на групата е посочен като индикативен показател (в скоби и без номер). За тези групи вещества индикативният показател трябва да бъде определен чрез аналитичния метод.

** Тези групи вещества обикновено включват значителен брой индивидуални съединения. Към настоящия момент не е възможно да бъдат предоставени подходящи насочващи параметри.

*** Само пентабромобифенилетер (номер по CAS 32534-81-9)

**** Флуорантенът е включен в списъка като показател за други, по-опасни полиароматни въглеводороди.“